

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

หลังจากที่มีการประกาศใช้กฎหมายมาตรา 40 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พุทธศักราช 2540 ที่ให้สิทธิในการสื่อสารแก่ประชาชนในการเป็นเจ้าของคลื่นความถี่ และใช้สื่อ วิทยุ โทรทัศน์เพื่อประโยชน์ของชุมชน ทำให้ประชาชนซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นภัยต่อสาธารณะต้องการห้องทางในการสื่อสารกับสังคม กับกลุ่มนักวิชาการที่ต้องการเห็นสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารของประชาชนได้รวมกลุ่มกัน จัดตั้งเป็น โครงการนำร่องวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ขึ้นในปี 2543 ซึ่งภายหลังเปลี่ยนเป็น เครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ในปี 2545 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการเตรียมความพร้อม วิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน และต้องการติดตาม ผลักดันการปฏิรูปสื่อ ให้เกิดขึ้นจริง

การเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน และการผลักดันการปฏิรูปสื่อในท้องถิ่นของ เครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ตลอดระยะเวลาเกือบ 3 ปีที่ผ่านมา (ปี 2543 - 2546) ได้มี การเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนหลายด้าน ทั้งการเผยแพร่ และรณรงค์ให้ประชาชนรู้ และ ตระหนักรู้ในการสื่อสาร การจัดฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชนกลุ่มผู้ด้อยโอกาส การทดลองฝึกปฏิบัติจัดรายการวิทยุชุมชนภาษาใต้คลื่นของรัฐ และการทดสอบจัดตั้ง และดำเนินการ วิทยุชุมชนด้วยชุมชนเอง ซึ่งการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนเหล่านี้มีขั้นตอน และกระบวนการที่ น่าสนใจ ที่จะเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน ให้เป็นอย่างดี รวมทั้งปัญหาอุปสรรค และปัจจัยที่สนับสนุนในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนยังเป็นบทเรียนที่ สำคัญที่ทำให้ประชาชนรู้เท่าทัน และประสบผลสำเร็จในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนใน อนาคต ได้อย่างดี

นอกจากจะเป็นแนวทางให้แก่ชุมชนที่ต้องการจะเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน แล้ว ยังเป็นช่องทางประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นที่ควรศึกษา และจำ เพื่อให้ช่วยรุ่นหลังได้รู้ว่ากลุ่ม ประชาชนระดับท้องถิ่นมีความเคลื่อนไหว ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในการสื่อสารอย่างไร จะ ได้รู้ดูจน์ได้ และสืบทอดเจตนาของคนรุ่นก่อนต่อไป

ลักษณะสำคัญของการศึกษาวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการพิจารณาวิจัยเชิง คุณภาพ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคล เลือกสัมภาษณ์เฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้อง และ เป็นผู้ที่รู้ข้อมูลดีที่สุด (key informant) โดยได้กำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ ศึกษาวิจัยว่าควรร่วมคุณสมบัติอย่างน้อย 4 ข้อในจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ ดังนี้

1. ต้องเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมในการก่อตั้งองค์กร
2. ต้องเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร กรรมการดำเนินงาน หรือสมาชิกของ
องค์กรในระหว่างปี 2543 - 2546
3. ต้องมีส่วนร่วมในการทำงานกับเครือข่ายมาโดยสมำ่เสมอ
4. ต้องมีบทบาทในการผลักดันวิทยุชุมชน และการปฏิรูปสื่อมาโดยตลอด
5. ต้องเคยได้รับการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนจากเครือข่ายอย่างน้อย 3 ครั้ง
คือ การรณรงค์สิทธิในการสื่อสารของประชาชน การเข้ารับการฝึกอบรมวิทยุชุมชน และการฝึก
ปฏิบัติจัดรายการวิทยุชุมชนภายใต้คลื่นของรัฐ หรือการทดลองจัดตั้ง และดำเนินการวิทยุชุมชน
จากการกำหนดคุณสมบัติดังกล่าว ทำให้ได้ถูกต้องตามที่ต้องการในครึ่งปีแรกจำนวน
ทั้งสิ้น 16 คน

นอกจากจะทำการสัมภาษณ์ก่อนตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยยังได้รวบรวมข้อมูลอื่น ๆ จาก
เอกสารของเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนกระทั่งถึงปัจจุบัน รวมทั้งได้
เข้าร่วมเวทีสรุปบทเรียนการทำงาน 3 ปีของเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2547
ที่ผ่านมาด้วย

ทั้งนี้ เพื่อให้จำกัดความเข้าใจ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้
แบ่งเนื้อหาผลของการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 กิจกรรม และพัฒนาการของเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่
- ส่วนที่ 2 การเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน
- ส่วนที่ 3 ปัจจัยสนับสนุนและปัญหาอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน
ของภาคประชาชน

สรุปผลการวิจัย

กำหนดและพัฒนาการของเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี 2543-2546

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของภาคประชาชน

ปัจจัยระดับชาติ ได้แก่ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญมาตรา 40 ที่ให้สิทธิในการใช้สื่อแพร่ประชาชน ด้วยการระบุให้กลุ่มความถี่เป็นทรัพย์ของชาติ หรือของประชาชนทุกคน และการใช้คลื่นความถี่นั้น ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน อีกทั้งประชาชนมีสิทธิได้ใช้คลื่นความถี่ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของสัดส่วนคลื่นความถี่ทั้งหมด ตามมาตรา 26 วรรค 4 ของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ประจำปี 2543

ด้วยเจตนาณ์ของรัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการใช้สื่อ ผ่านกับปัจจัยระดับท้องถิ่นคือ ปัญหาการถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพของภาคประชาชน ทำให้ภาคประชาชนต้องแสวงหาช่องทางในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและท่วงสิทธิ จึงทำให้ภาคประชาชนมาร่วมตัวกัน เพื่อใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ จัดตั้งโครงการนำร่องวิทยุชุมชนเชียงใหม่ขึ้น ในปี 2543

โครงการนำร่องวิทยุชุมชนเชียงใหม่

โครงการนำร่องวิทยุชุมชนเชียงใหม่เกิดจาก สวท. เชียงใหม่ต้องการจัดสรรเวลาให้แก่ภาคประชาชนเข้ามายัดรายการวิทยุในสถานีของรัฐ ตามนโยบายของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรภาคประชาชนที่ต้องการช่องทางในการสื่อสารกับสังคม และนักจัดรายการอิสระต้องการทำรายการที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน จึงได้มาร่วมกันก่อตั้งโครงการนำร่องวิทยุชุมชนเชียงใหม่ขึ้น ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2543 ซึ่งคณะกรรมการก่อตั้ง โครงการ ประกอบด้วยหน้าที่จาก สวท. เชียงใหม่ นักวิชาการ นักจัดรายการอิสระ รวม 13 คน และองค์กรภาคประชาชน รวม 14 องค์กร โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งโครงการไว้ว่า เพื่อให้เป็นโครงการนำร่องและเตรียมความพร้อมภาคประชาชน ให้สามารถจัดตั้งวิทยุชุมชนเชียงใหม่ที่เป็นของชุมชน ดำเนินการโดยชุมชน และเพื่อประโยชน์ของชุมชนได้

นอกจากนี้ การก่อตั้งโครงการในช่วงแรก โครงการนำร่องฯ ได้ดำเนินงานและบริหารจัดการในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการอำนวยการ จำนวนไม่เกิน 30 คน มีหน้าที่คุยกำหนดนโยบายขององค์กร และคณะกรรมการบริหาร มีจำนวนห้าสิบ 9 คน จากการคัดเลือกกันเองของคณะกรรมการอำนวยการ มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการ โครงการ

ให้เป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการอำนวยการ ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหาร ได้ร่วมกันตั้งชื่อ รายการวิทยุทาง สาท. เชียงใหม่ ว่า เสียงบ้านล้านนา ออกรายการเป็นประจำทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 15.10 - 16.00 น. ทาง สาท. เชียงใหม่ เอฟเอ็ม 93.25 เมกกะเฮิร์ต โดยได้เริ่มออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2543

การดำเนินงานในระยะเวลา 1 ปีแรกของการก่อตั้ง โครงการ กลุ่มองค์กรภาคประชาชนบังเข้ามาร่วมดำเนินการวิทยุชนชนจำนวนไม่นาน ทำให้ขาดแคลนคนทำงานและงบประมาณ คณะกรรมการบริหารโครงการ ระหว่างปี 2543 - 2544 จึงได้เสนอต่อกองคณะกรรมการอำนวยการ ให้มีการปรับเปลี่ยนการทำงานขององค์กรใหม่ โดยขยายให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานมากขึ้น ด้วยการเปิดรับสมัครสมาชิกประเภทองค์กรชุมชน และปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กรให้มีขนาดใหญ่ ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการได้พิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบให้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างและการทำงานใหม่ โดยเปลี่ยนจากโครงการนำร่องวิทยุชนชนเชียงใหม่ มาเป็นเครือข่ายองค์กรวิทยุชนชนเชียงใหม่ ตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา

พัฒนาการด้านโครงสร้าง และการบริหารจัดการขององค์กร ตั้งแต่ปี 2543 - 2546

พัฒนาการด้านโครงสร้าง และการบริหารจัดการขององค์กร มี 3 ช่วง ดังนี้
 ช่วงที่ 1 ระหว่างปี 2543-2544 เป็นช่วงของการก่อตั้งองค์กรในระยะแรก
 ช่วงที่ 2 ปี 2545 เป็นช่วงของการขยายการมีส่วนร่วม ไปสู่ชุมชนมากขึ้น
 ช่วงที่ 3 ปี 2546 เป็นช่วงของการปรับขนาดขององค์กร ให้เล็กลง เพื่อ适应ต่อการ
 ทำงานระบบอาสาสมัคร

ทั้งนี้ พัฒนาการของเครือข่ายองค์กรวิทยุชนชนเชียงใหม่ ทั้ง 3 ช่วงนี้ มีโครงสร้าง และการบริหารจัดการดังนี้

1. โครงสร้างขององค์กร ประกอบไปด้วย

1.1 สมาชิกประเภทบุคคลจำนวน 19 คน และสมาชิกประเภทองค์กรชุมชน
 จำนวน 45 องค์กร ซึ่งมาจากภายในชุมชน

1.2 คณะกรรมการ โดยส่วนใหญ่จะมีจำนวนไม่เกิน 9 คน เพื่อให้เกิดความ
 คล่องตัวในการบริหารจัดการและการประสานงาน ซึ่งจะมาจากการคัดเลือกของสมาชิกในที่
 ประชุมสามัญประจำปี โดยจะคัดเลือกจากตัวแทนองค์กรต่าง ๆ นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ
 นักประชัญญาที่มาร่วมเป็นคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และภารกิจทาง

1.3 คณะกรรมการแต่ละฝ่ายนั้น จะไม่จำกัดจำนวนคน ขึ้นอยู่กับอาสาสมัคร
 ของสมาชิกที่จะเข้ามาร่วมกันเตรียมความพร้อมวิทยุชนชน

2. การบริหารจัดการ มีลักษณะดังนี้

2.1 ใช้ระบบอาสาสมัครในการบริหารจัดการองค์กรและดำเนินการเตรียมความพร้อมวิกฤติฉุนชนในด้านต่าง ๆ ด้วยการให้สมาชิกอาสาสมัครเข้ามาร่วมคณะกรรมการบริหารและเข้ามาร่วมก่อทำทำงานในฝ่ายต่าง ๆ

2.2 เน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การกำหนดนโยบายขององค์กร การกำหนดข้อบังคับขององค์กร การปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กร และการเตรียมความพร้อมวิกฤติฉุนชนในด้านต่าง ๆ

2.3 ใช้หลักการประชาธิปไตยในการบริหารจัดการ เช่น มีการเลือกตั้งคณะกรรมการที่มาจากการตัวแทนชุมชนที่หลากหลาย มีการประชุมร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กำหนดแผนงานและแก้ไขปัญหาร่วมกัน

2.4 มีการบริหารจัดการที่โปร่งใส อิสระ ไม่ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง และการดำเนินงานทุกอย่างเพื่อประโยชน์สาธารณะ

อย่างไรก็ตาม ด้วยลักษณะการบริหารจัดการดังกล่าว ทำให้องค์กรประสบปัญหา ในเรื่องการขาดแคลนอาสาสมัครและงบประมาณในการดำเนินงาน

การเตรียมความพร้อมวิกฤติฉุนชนของภาคประชาชน

การเผยแพร่และรณรงค์สิทธิในการสื่อสารของภาคประชาชน

1. วิธีการเผยแพร่และรณรงค์ของภาคประชาชน ภาคประชาชนได้เริ่มดำเนินการเผยแพร่ และรณรงค์สิทธิในการสื่อสารของประชาชนมาตั้งแต่ปี 2540 หรือหลังจากที่มีการปฏิรูปสื่อ ซึ่งกิจกรรมที่เผยแพร่และรณรงค์โดยส่วนใหญ่จะเป็นการจัดเวทีให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์ ความเคลื่อนไหวของการปฏิรูปสื่อ รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบกระบวนการปฏิรูปสื่อ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมแก่ประชาชน เช่น การห่วงคิดหน่วยงานภาครัฐในกระบวนการสรรหา กสช. การพยาบาลเข้าไปมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการสรรหา กสช. การออกແลดงการณ์ต่อสาธารณะกรณีที่รัฐจะให้ อบต. จัดตั้งวิทยุชุมชนขึ้นเอง เป็นต้น แต่ด้วยข้อจำกัดของภาคประชาชนที่ด้านอาสาสมัครและงบประมาณ จึงทำให้การเผยแพร่ และรณรงค์ไม่มีความต่อเนื่อง

2. ผลกระทบจากการเผยแพร่และรณรงค์ แม้ว่าภาคประชาชนจะมีข้อจำกัดในการเผยแพร่ และรณรงค์สิทธิในการสื่อสารอยู่หลายอย่าง แต่ตลอดระยะเวลา 6 ปีที่ผ่านมาก็ได้สร้างผลกรบทบทหรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมตามมา คือองค์กรภาคประชาชนโดยเฉพาะกลุ่ม

ผู้ด้อยโอกาส หรือคนชายขอบของสังคม ซึ่งมีความต้องการช่องทางในการสื่อสารอยู่แล้ว ได้รู้ว่า กฎหมายมาตรา 40 ให้สิทธิแก่ประชาชนในการใช้สื่อ จึงใช้สิทธินี้ไปผลิตรายการวิทยุชุมชนที่ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคม ทำให้สังคมได้รับรู้และเกิดความเข้าใจปัญหาของสังคมมากขึ้น บางกลุ่มใช้สิทธินี้ไปทดลองจัดตั้งวิทยุชุมชนในชุมชน เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารภายใน ชุมชน รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตาม และตรวจสอบกระบวนการบัญญัติ ให้เป็นไป ตามเงตนาณณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา 40

การฝึกอบรมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน

1. ผู้เข้ารับการอบรมวิทยุชุมชน ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา เครือข่ายองค์กร วิทยุชุมชนเชียงใหม่ได้ฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชนจำนวนทั้งสิ้น 10 ครั้ง มีผู้เข้ารับการ อบรมวิทยุชุมชนจำนวนทั้งสิ้น 195 คน ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมโดยส่วนใหญ่เป็นผู้นำชุมชน เป็นแกน นำชาวบ้าน และมีทักษะในการสื่อสารระดับหนึ่ง ซึ่งมาจากองค์กรชุมชนที่ทำงานประเด็นปัญหา ของสังคม และมีความต้องการช่องทางในการสื่อสารกับสังคม โดยการจัดฝึกอบรมวิทยุชุมชนแต่ ละครั้ง จะมีจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่เกิน 30 คน

2. หลักสูตร/ เนื้อหาในการฝึกอบรมวิทยุชุมชน เนื้องจากเจตนาณ์หรือความ ต้องการของเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ในการจัดฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน ก็มี ต้องการให้ประชาชนรู้สิทธิในการสื่อสารของตนเอง และมีความรู้ ทักษะพอที่ใช้สื่อวิทยุให้เกิด ประโยชน์ต่อชุมชน ดังนั้นเนื้อหาในการฝึกอบรมจึงมีดังนี้

ภาคทฤษฎี ได้แก่ 1) กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 40 กับวิทยุชุมชน 2) วิทยุชุมชน ถั่นกักจัดรายการวิทยุภาคประชาชน 3) การผลิตรายการวิทยุ 4) การเรียนบทวิทยุ 5) เทคนิคการเป็น ผู้ประกาศ และผู้จัดรายการ 6) เทคนิคการจัดรายการสัมภาษณ์ 7) การผลิตรายการสด 8) การ ถ่ายทอดประสานการณ์ชาติผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมไปแล้ว 9) เติมความคิด ความฝัน อุดมการณ์วิทยุ ชุมชน 10) การใช้อุปกรณ์ในห้องออกอากาศ มาตรฐานที่กีดเสียง

ภาคปฏิบัติ ได้แก่ 1) แบ่งกลุ่มย่อยเพื่อวางแผน และเตรียมการผลิตรายการวิทยุ 2) แบ่งกลุ่มย่อยอีกสามส่วน 3) นำเสนอผลงาน และวิจารณ์

ทั้งนี้ การจัดฝึกอบรมวิทยุชุมชนในแต่ละครั้งจะมีเนื้อหาทั้งภาคทั้งเมือง แต่ ภาคปฏิบัติไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการฝึกอบรมและความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม เป็นหลัก

3. วิทยากรในการฝึกอบรม วิทยากรในการฝึกอบรมให้แก่ภาคประชาชน ได้แก่ วิทยากรที่มาจากวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนุชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ

เจ้าหน้าที่ของสถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งคุณสมบัติของวิทยากรที่จะมาฝึกอบรมให้แก่ภาคประชาชน นอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องวิทยุแล้ว ยังต้องมีประสบการณ์ในการจัดรายการวิทยุโดยตรงด้วย รวมทั้งต้องเข้าใจในหลักการวิทยุชุมชนที่แท้จริง เข้าใจลักษณะธรรมชาติของชาวบ้าน สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องมีอุดมการณ์เพื่อสังคม เนื่องจากงานฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชนเป็นงานอาสาสมัครเพื่อสังคม ที่บางครั้งไม่มีค่าตอบแทนให้ หรือถ้ามีค่าตอบแทนให้ก็น้อยมาก

4. ระยะเวลาในการฝึกอบรมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน ที่ผ่านมา เครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ได้จัดกระบวนการฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน โดยมีระยะเวลาในการฝึกอบรม ตั้งแต่ 1 วันจนถึง 3 วัน ซึ่งระยะเวลาในการฝึกอบรมนี้จะมากหรือจะน้อย ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เข้ารับการอบรม และงบประมาณที่มาสนับสนุนการฝึกอบรมในแต่ละครั้งด้วย

อย่างไรก็ต้องจัดกระบวนการฝึกอบรม และวิทยากร ได้เสนอแนะว่าระยะเวลาในการฝึกอบรมวิทยุชุมชนที่ดี และเหมาะสมควรใช้ระยะเวลา 5 - 7 วัน เพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการอบรมมีความรู้ที่เพียงพอ และเกิดความมั่นใจมากขึ้นในการจัดรายการวิทยุ

5. ผลจากการฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิทยุชุมชนโดยส่วนใหญ่ได้รับความรู้ ทักษะ ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิทยุชุมชน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการสื่อสารของกลุ่ม ของชุมชน ทั้งนี้ได้นำความรู้ แนวคิด และทักษะจากการอบรม ดังกล่าวไปใช้ดังต่อไปนี้

5.1 นำความรู้เกี่ยวกับการพูดไปใช้ในการเป็นวิทยากรขององค์กร หรือองค์กร ในการเผยแพร่องค์กร เรื่องราวที่ตนกำลังทำอยู่ให้สังคมเข้าใจ ตลอดทั้งไปเป็นพิธีกรในงานต่างๆของชุมชน เช่น งานวัด งานแต่ง งานศพ เป็นต้น

5.2 ได้นำความรู้ แนวคิด และทักษะจากการเข้าอบรมไปเผยแพร่ต่อให้กับเพื่อนๆ และคนในชุมชน ได้มีความรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับวิทยุชุมชน เช่น เป็นวิทยากรฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่เพื่อนๆ ในองค์กร ไปจัดกระบวนการฝึกอบรมวิทยุชุมชนต่อให้แก่คนในชุมชน เข้าไปร่วมและเปลี่ยนประสบการณ์ แนวคิดกับคนอื่นๆในเวทีต่างๆ ตลอดทั้งชักชวนเพื่อนๆมาเข้าร่วมฝึกอบรม

5.3 ได้นำความรู้ และทักษะไปจัดรายการวิทยุชุมชนในวิทยุกระแสหลัก

5.4 ได้นำความรู้ แนวคิด และทักษะไปใช้ในการจัดตั้งวิทยุชุมชนในชุมชน

การทดสอบฝึกปฏิบัติจัดรายการวิทยุชุมชนภายใต้กลไกสื่อของภาครัฐ

ความเป็นมาของการวิทยุชุมชน เนื่องจากวัสดุก่อนไปใน พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ปี 2543 ต้องเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ประชาชน ดังนี้ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดเชียงใหม่ จัดสรรเวลาส่วนหนึ่งของสถานีให้แก่ภาคประชาชนมาจัดรายการวิทยุ เป็นประจำทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 15.10 - 16.00 น. ทางคลื่นความถี่เอฟเอ็ม 93.25 MHz ซึ่งคณะกรรมการบริหาร โครงการนำร่องวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ปี 2543 - 2544 ในขณะนั้นได้ร่วมกันตั้งชื่อรายการว่า เสียงบ้านล้านนา เริ่มออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2543

ต่อมา ในปี 2545 เครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ได้จัดฝึกอบรมวิทยุชุมชน ให้แก่องค์กรสมาชิกมากขึ้น และขยายให้องค์กรสมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตรายการวิทยุชุมชนมากขึ้น ทำให้เวลาในการจัดรายการวิทยุชุมชนเสียงบ้านล้านนา จำนวน 50 นาที ของทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ไม่เพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติจัดรายการวิทยุชุมชนขององค์กรสมาชิก ดังนั้น ในปี 2546 ทางเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ จึงได้ขอความอนุเคราะห์เวลาจากสถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้องค์กรสมาชิกได้ฝึกปฏิบัติจัดรายการวิทยุชุมชน และนำเสนอทัศนะ ประเด็นปัญหาจากชุมชนในสื่อกระแสหลักเพิ่มขึ้น โดยสถานีวิทยุเสียงสื่อสารมวลชน ได้จัดสรรเวลาการจัดรายการวิทยุให้แก่ภาคประชาชน ทุกวันเสาร์ - อากิตี้ เวลา 15.10-16.00 น. ทาง เอฟเอ็ม 100 ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2546 เป็นต้นไป ชื่องค์กรสมาชิกของเครือข่ายฯ ที่ยังไม่มีช่องทางในการจัดรายการวิทยุ จำนวนห้องสื้อ 5 องค์กร ได้มาร่วมกันวางแผน พลิตรายการ และร่วมกันตั้งชื่อ รายการว่า พญาชุมชน โดยเริ่มออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2546

2. การผลิตรายการเสียงบ้านล้านนา และพญาชุมชนเนื้อหาและรูปแบบของรายการวิทยุชุมชน มีลักษณะดังนี้

- 2.1 เป็นข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคมอื่น ๆ
- 2.2 มีความหลากหลายทางด้านเนื้อหา มุ่งมอง กระบวนการคิดที่นำเสนอ และนำเสนอจากคนหลายคนระดับ
- 2.3 เมื่อหามีสาระที่เป็นประโยชน์ เป็นภาพสะท้อนสังคมอย่างตรงไปตรงมา
- 2.4 นำเสนอวิธีและปรัชญาของชุมชน เน้นภูมิปัญญาห้องถั่น
- 2.5 เน้นนำเสนอข่าวสารที่แตกต่างจากสื่อทั่วไป
- 2.6 นำเสนอประเด็นและการผลักดันแก้ไขปัญหาในระดับหนึ่งจากประชาชน

2.7 นำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเท่าทัน ประชาชนรับรู้ข้อมูล และร่วมแสดงความคิดเห็น

ทั้งนี้ นำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย เมื่อให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในรายการ แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเต็มที่ และใช้ภาษาถินในการจัดรายการวิทยุ

ผู้จัดรายการวิทยุชุมชนทั้ง 2 รายการ เป็นอาสาสมัครชาวบ้านที่มาจากการ์กภาคประชาชนต่าง ๆ ซึ่งได้ผ่านการฝึกอบรมวิทยุชุมชนจากเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่แล้ว กับกลุ่มนักวิชาการเพื่อสังคม ซึ่งจะหมุนเวียนกันมาจัดรายการวิทยุในวันเวลาที่องค์กรของตนเองรับผิดชอบ

ส่วนผู้ร่วมรายการ แทกรับเชิญจะเป็นหัวผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นำเสนอโดยตรง ซึ่งมาจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เป็นผู้มีความรู้ นักวิชาการ และนักประชารัฐท่องถิ่น เป็นต้น

กระบวนการผลิตรายการวิทยุชุมชนทั้ง 2 แห่งดำเนินการผลิตโดยองค์กรภาคประชาชนจำนวน 11 องค์กร โดยแต่ละองค์กรจะมีอิสระในการกำหนดเนื้อหารูปแบบ และวิธีการจัดรายการในแต่ละวันที่ตนเองรับผิดชอบ ซึ่งจะมีการนัดประชุมของฝ่ายผลิตรายการในบางครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนและสนับสนุน ปัญหาและกำหนดทิศทางของเนื้อหาร่วมกัน ส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตรายการ แต่ละองค์กรจะเป็นผู้รับผิดชอบเอง

3. รายการวิทยุชุมชนกับผลกระทบต่อสังคม

3.1 ทำหน้าที่เป็นสื่อทางเลือกให้กับชุมชน

3.1.1 นำเสนอภูมิปัญญาของท้องถิ่น วิถีชีวิต และปรัชญาของชุมชน

3.1.2 มีความหลากหลายทางด้านเนื้อหา มุ่งมองกระบวนการคิดที่นำเสนอด้วยตัวเอง

3.1.3 เนื้อหามีสาระที่เป็นประโยชน์ ลดความลังเลกับความต้องการของท้องถิ่น

3.1.4 เป็นภาพสะท้อนทางสังคมอย่างตรงไปตรงมา

3.1.5 เน้นนำเสนอข่าวสารที่แตกต่างจากภาครัฐ และสื่อกระแสหลักโดยทั่วไป

3.1.6 นำเสนอประเด็นและการผลักดันแก่ไขปัญหาในระดับหนึ่งจากชุมชน

3.2 การเข้าถึงภาคประชาชน

3.2.1 นำเสนองานชุมชนท่องเที่ยวทั่วไป ประชาชนรับรู้ชุมชน และร่วมแสดงความคิดเห็น

3.2.2 ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และกำลังใจแก่ประชาชนที่ประสบปัญหา หรือกำลังมีความทุกข์

3.2.3 องค์กรภาคประชาชน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ได้มีโอกาสใช้สื่อเพื่อประโยชน์ของตนเอง และสังคม

3.3 การมีส่วนร่วม

3.3.1 เป็นเวทีแลกเปลี่ยน ถกเถียงอย่างเสรี เสริมสร้างกระบวนการคิด ก่อให้เกิดสติปัญญา

3.3.2 ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และประเมินผลรายการวิทยุ

3.3.3 องค์กรภาคประชาชน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ได้มีส่วนร่วมในการคิด การนำเสนอรายการด้วยตนเอง

3.4 การจัดการด้วยตนเอง ภาคประชาชนสามารถบริหารจัดการและผลิตรายการวิทยุชุมชนด้วยตนเอง

การทดลองจัดตั้งและดำเนินการวิทยุชุมชนโดยชุมชน

1. กลุ่มองค์กรภาคประชาชนที่ไปจัดตั้งวิทยุชุมชน

1.1 เครือข่ายชุมชนเมืองเชียงใหม่ ได้ทดลองจัดตั้งและดำเนินการจุดปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชนเมืองเชียงใหม่ คลื่นความถี่ เอฟเอ็ม 90.5 MHz ในปี 2546

1.2 กลุ่มปฐรุปทีคินเพื่อคนจน จังหวัดลำพูน ภายใต้สหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ ได้ทดลองจัดตั้ง และดำเนินงานจุดปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชนโดยชุมชน คลื่นความถี่ เอฟเอ็ม 100.25 MHz เมื่อปี 2547

1.3 กลุ่มปฐรุปทีคินเพื่อคนจนบ้านแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้สหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ ได้ทดลองจัดตั้งและดำเนินงานจุดปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชน บ้านโป่ง คลื่นความถี่ เอฟเอ็ม 100.25 MHz เมื่อปี 2547

1.4 กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำในอ่างเก็บน้ำทางดง ภายใต้สหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ ได้ทดลองจัดตั้งและดำเนินงานจุดปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชนคนทางดง จังหวัดเชียงใหม่ คลื่นความถี่ เอฟเอ็ม 90.5 MHz เมื่อเดือนมกราคม 2548

1.5 สมาชิกของเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่ ได้ร่วมจัดตั้งและดำเนินงาน จุดปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชนคนล้านนา คลื่นความถี่อิฟเอ็ม 107.25 MHz เมื่อเดือน มีนาคม 2548

1.6 เครือข่ายเกย์ตระกูลยังยืน จังหวัดเชียงใหม่ ได้ร่วมจัดตั้งและดำเนินงานจุดปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชนเกย์ตระกูลยังยืน คลื่นความถี่อิฟเอ็ม 105.50 MHz เมื่อปี 2548

2. สถา�헤ตที่จัดตั้งวิทยุชุมชน

2.1 ไม่มีช่องทางในการสื่อสาร ซึ่งต้องใช้วิทยุชุมชนมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแทน เพื่อสร้างความเข้าใจกับคนในชุมชน กับคนนอกชุมชน

2.2 สื่อกระแสหลัก หรือสื่อวิทยุของภาครัฐ ทำให้ประชาชนไม่สามารถสื่อสาร หรือพูดได้อย่างอิสระ เต็มที่

2.3 วิทยุชุมชนเป็นสื่อที่ชาวบ้านสามารถเข้าถึงได้ง่าย สื่อสารได้อย่างรวดเร็ว

2.4 ชาวบ้านต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีสาระ และตอบสนองชุมชน

2.5 ใช้วิทยุชุมชนในการเผยแพร่ และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ท้องถิ่น

3. กระบวนการจัดตั้ง และการดำเนินงานวิทยุชุมชน โดยชุมชน

3.1 ขยายความคิดเรื่องสิทธิในการจัดตั้ง และประโยชน์ของวิทยุชุมชนกับผู้นำชุมชน หรือแก่น้ำชาวบ้าน

3.2 สำรวจความต้องการของชุมชน

3.3 วางแผนการจัดตั้งวิทยุชุมชน ดังนี้คือ เลือกสถานที่ตั้งวิทยุชุมชน กำหนดชื่อสถานี กำหนดคลื่นความถี่ และซื้อเครื่องส่ง อุปกรณ์ในห้องออกอากาศ และกำหนดโครงการสร้าง และการบริหารจัดการวิทยุชุมชน

3.4 จัดฝึกอบรมวิทยุชุมชนให้แก่คนในชุมชน

3.5 การกำหนดผังรายการ และดำเนินการออกอากาศ

3.6 การระดมทุน และพัฒนาวิทยุชุมชนอย่างต่อเนื่อง

4. วิทยุชุมชนกับผลกระทบที่เกิดขึ้นในชุมชน

4.1 วิทยุชุมชนทำให้ชาวบ้านรู้จัก และเข้าใจมากขึ้นว่าวิทยุชุมชนเป็นอย่างไร และเกิดการยอมรับในชุมชน

4.2 วิทยุชุมชนเป็นสื่อทางเลือกให้แก่ชุมชน ด้วยการนำเสนอข่าวสารของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาของสังคม และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ซึ่งในสื่อกระแสหลักไม่มี

4.3 วิทยุชุมชนเป็นสื่อที่ชาวบ้านเข้าถึงง่าย และเป็นที่พึงให้แก่คนในชุมชนสามารถตอบสนองความต้องการของคนในชุมชนได้เป็นอย่างดี เช่น ข่าวตามของหาย คนหาย ประกาศงานบุญ งานวัด ประชาสัมพันธ์สินค้าของชุมชน

4.4 วิทยุชุมชนทำให้คนในชุมชนเกิดความสามัคคีกันมากขึ้น ช่วยเหลือกัน ช่วยระงับข้อพิพาท ความขัดแย้งระหว่างคนในชุมชน เช่น กลุ่มนูญสุนัขรบกวน แต่ไม่กล้าบอกกี ฝากบออกผ่านรายการวิทยุแทน เป็นต้น

4.5 วิทยุชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ของคนในชุมชน

ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน

ปัจจัยสนับสนุนทางด้านการเมือง

มีกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 40 ให้สิทธิคุ้มครองแก่ประชาชนในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน ทั้งเรื่องการทดลองจัดตั้งวิทยุชุมชนในชุมชน และการมีสิทธิใช้สื่อของภาครัฐในการขั้นรายการวิทยุชุมชน

ปัจจัยสนับสนุนทางด้านเศรษฐกิจ

1. เครื่องส่ง และอุปกรณ์ในการออกอากาศของวิทยุชุมชนมีราคาถูก ทำให้ชาวบ้านที่สนใจยกจัดตั้งวิทยุชุมชนสามารถหาซื้อเครื่องส่งได้ง่าย และราคาถูก
2. ยังมีแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน ซึ่งเป็นแหล่งทุนที่ไปร่วมใส สามารถตรวจสอบได้

ปัจจัยสนับสนุนทางด้านสังคม

1. ฉีดหนี้ทำางนทิตตามมาตรา 40 ซึ่งขยายผลขึ้นเปลี่ยนเป็น คณะกรรณการ รณรงค์เพื่อการปฏิรูปสื่อ (คปส.) ที่เกิดจากการรวมตัวกันของนักวิชาการ นักวิชาชีพ และองค์กรพัฒนาเอกชนที่เคยทำหน้าที่ติดตาม ผลักดันการปฏิรูปสื่อให้เป็นจริงอย่างต่อเนื่อง
2. มีแกนนำที่นักจากจะมีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ เป็นทั้ง นักวิชาการ และนักประชุมท้องถิ่นแล้ว ยังมีใจรัก มีอุดมการณ์ ต้องการเห็นสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารของประชาชน

3. เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างนักวิชาการ และองค์กรภาคประชาชนในการร่วมกันเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน

4. ประชาชนเริ่มนั่นตัวในสิทธิการสื่อสารของประชาชนมากขึ้น เริ่มมีการจัดตั้งวิทยุชุมชนโดยชุมชนกันมากขึ้น โดยเฉพาะภาคเหนือตอนบนมีประมาณ 30 สถานีที่จัดตั้งโดยชุมชน เพื่อประโยชน์ของชุมชน

5. คนในชุมชนเริ่มยอมรับความสำคัญ และความจำเป็นของการมีวิทยุชุมชนมากขึ้น (เฉพาะคนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีวิทยุชุมชนของชาวบ้านดำเนินการอยู่)

6. เกิดองค์กรความรู้เกี่ยวกับวิทยุชุมชนมากขึ้น ได้แก่ งานวิจัยต่าง ๆ คู่มือวิทยุชุมชน ฯดับปฏิบัติการเรียนรู้วิทยุชุมชนที่พอกจะเป็นต้นแบบในการศึกษาดูงานได้ ฯลฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชนต่อไป

ปัญหาอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน

ปัญหาอุปสรรคทางด้านการเมือง

1. กลุ่มทุนสื่อสาร หรือกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองเข้าแทรกแซงกระบวนการสรรหารา กสช. หรือคณะกรรมการกิจกรรมวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ ทำให้เกิดความล่าช้า ต้องสรรหาราใหม่ถึง 2 ครั้ง

2. เมื่อกระบวนการสรรหารา กสช. มีความล่าช้า ทำให้วิทยุชุมชนที่จัดตั้ง และดำเนินการโดยชุมชนอย่างแท้จริงระหว่างที่รอ กสช. นี้ ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบต่อความต้องบ้าง ถูกต้องตามกฎหมาย ถูกรัฐก่อลาวหัวเป็นวิทยุชุมชนเดื่อน

นอกจากนี้การกำหนดคุณสมบัติ ภูมิภาคต่าง ๆ ของวิทยุชุมชนยังไม่ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ทำให้ชาวบ้านที่จัดตั้งวิทยุชุมชนแล้ว เกิดความกลัว ความไม่แน่นอนที่จะได้ใช้คลื่นความถี่ตามเจตนาของรัฐธรรมนูญมาตรา 40

3. ในระหว่างที่ยังไม่มี กสช. หรือองค์กรอิสระขึ้นมาดูแลจัดสรรงบต่อความต้อง ให้แก่ประชาชน แทนที่รัฐจะเป็นเจ้าภาพหลักในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน กลับไว้อ่านขั้นบุ่น แลรคุกความการจัดตั้งวิทยุชุมชนของชาวบ้าน

4. นโยบายของรัฐในการแก้ไขปัญหาวิทยุชุมชนไม่ชัดเจน ทำให้ชาวบ้านเกิดความสับสน และปฏิบัติตามไม่ถูก

5. รัฐไม่เข้าใจแนวคิด ปรัชญาวิทยุชุมชนที่แท้จริง ได้ออกนโยบายให้วิทยุชุมชนสามารถมีโฆษณาได้ไม่เกิน 6 นาทีต่อ 1 ชั่วโมง ทำให้เจตนาของรัฐธรรมนูญมาตรา 40 ที่

ต้องการคืนอำนาจแก่ประชาชน ได้ใช้สื่อเพื่อผลประโยชน์ของชุมชนเกิดการบิดเบือน กล้ายเป็นใช้สื่อเพื่อแสวงหากำไรในทางธุรกิจ

6. ชาวบ้านที่ดำเนินการวิทยุชุมชนอยู่ในชุมชน ซึ่งได้รับผลกระทบไม่เคยมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือปัญหาวิทยุชุมชนกับภาครัฐเลย การออกกฎหมายนี้โดยนายต่างๆจะมากราด เป็นผู้กำหนดฝ่ายเดียว ทำให้บางครั้งเกิดปัญหาต่อวิทยุชุมชน

7. องค์กรภาคประชาชนไม่มีสิทธิเสรีภาพในการสื่อสารผ่านทางรายการวิทยุของรัฐ รัฐห้ามไม่ให้วิพากษารณ์การทำงานของรัฐบาล ทำให้ประชาชนเกิดความอึดอัด ทำเป็นต้องออกໄไปจัดตั้งวิทยุชุมชนในชุมชนของตนเอง

8. ศิวิลเน็ตฯ และภายนอกหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปสื่อ เป็นเรื่องที่ยากและซับซ้อน จึงทำให้การเผยแพร่ และรณรงค์ให้ประชาชนรู้ และเกิดความตระหนักในสิทธิการสื่อสารของประชาชนมีข้อจำกัด

ปัญหาอุปสรรคทางด้านเศรษฐกิจ

1. ด้วยนโยบายของรัฐบาลที่เปิดช่องให้วิทยุชุมชนสามารถโฆษณาได้ ทำให้กลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มธุรกิจท้องถิ่นจัดตั้งวิทยุชุมชนกันเป็นจำนวนมาก เกิดการทับซ้อนคลื่นความถี่ของชาวบ้าน ทำให้สัญญาณในการออกอากาศไม่ชัดเจน และไปได้ไม่ทั่วถึงชุมชน

2. กลุ่มนายทุน และนักการเมืองท้องถิ่นพยายามเข้าแทรกแซงวิทยุชุมชน ด้วยการซักจูงให้วิทยุชุมชนมีโฆษณา มีการซักชวนซื้อตัวผู้จัดรายการวิทยุชุมชนไปจัดที่สถานีของตน เป็นต้น

3. ตัวชาวบ้านเองก็ขาดความรู้ และประสบการณ์ที่จะเข้ามานักการเมืองและกลุ่มนายทุนท้องถิ่น ทำให้บางครั้งตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่รู้ตัว

4. ภาคประชาชนขาดแคลนงบประมาณในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน ซึ่งนั่งงบประมาณจำกัด และไม่ต่อเนื่อง ทำให้เตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนได้ไม่เต็มที่

5. ชาวบ้านขาดแคลนอุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็นต่างๆ ในกระบวนการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน

ปัญหาอุปสรรคทางด้านสังคม

1. อาสาสมัครโดยส่วนใหญ่มีภารกิจส่วนตัวที่ต้องรับผิดชอบกันไม่สามารถทุ่มเทเวลาในการทำงานวิทยุชุมชนได้เต็มที่ จึงทำให้วิทยุชุมชนมักเกิดปัญหาขาดแคลนคนทำงาน

2. ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมวิทยุชุมชนโดยส่วนใหญ่มีความรู้ และทักษะพอที่จะจัดรายการวิทยุได้ แต่ยังไม่สามารถจัดรายการให้มีคุณภาพได้

3. ชาวบ้านที่ดำเนินการจัดตั้งวิทยุชุมชนเอง ก็ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคต่าง ๆ ของวิทยุชุมชน เช่น การคูดแลเครื่องส่ง และอุปกรณ์ในห้องออกอากาศ การซื้อเครื่องส่งที่ได้คุณภาพมาตรฐาน เป็นต้น

4. ผู้ฟังรายการวิทยุ หรือคนในสังคม โดยส่วนใหญ่ยังคุ้นชินกับเสียง เพราะ ๆ รูปแบบการจัดรายการของนักจัดรายการมีอาชีพ แต่ไม่คุ้นชินกับการจัดรายการวิทยุของชาวบ้าน ที่กำลังเรียนรู้ฝึกหัดจัดรายการวิทยุชุมชน

5. คนส่วนใหญ่ของสังคมยังคุ้นเคยกับการเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐที่ป้อนให้มากกว่าจะลูกขี้นมาเป็นผู้ผลิตสื่อเอง

6. คนในสังคมโดยส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในแนวคิด ปรัชญาของวิทยุชุมชนที่แท้จริง ยังมองว่าวิทยุชุมชนเป็นตัวสร้างปัญหา เป็นที่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ มากกว่าจะเป็นเรื่องสิทธิในการสื่อสารของประชาชน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน กรณีเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่นี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ปัญหาอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชนมากที่สุด คือความไม่จริงใจและจริงจังของรัฐบาลในการปฏิรูปสื่อ ทำให้เกิดปัญหาดังนี้

1. รัฐบาลปล่อยให้ นายทุน และกลุ่มรักษาผลประโยชน์เก่าเข้าแทรกแซงกระบวนการสรรหารากศช. ถึง 2 ครั้ง ทำให้กระบวนการสรรหารากศช. มีความล่าช้า

2. นายบ้ายของรัฐไม่มีความชัดเจนในการแก้ไขปัญหาวิทยุชุมชน ทำให้ประชาชนเกิดความสับสน ปฏิบัติตนไม่ถูก และ

3. แทนที่รัฐบาลจะจริงจังในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ประชาชน รัฐกลับใช้กฎหมายเดียวกันปี 2498 มาบ่ำบุญคุกคามการจัดตั้งวิทยุชุมชนของภาคประชาชน และเรียกวิทยุ

ชุมชนที่จัดตั้งโดยประชาชนว่าเป็นวิทยุเดื่อน ทั้งที่ประชาชนใช้สิทธินี้ตามที่กฎหมายให้ไว้อย่างถูกต้อง

ดังนั้น ในฐานะผู้วิจัยจึงขอเสนอแนวทางออกแบบต่อสังคม เพื่อให้การปฏิรูปสื่อ เกิดขึ้นได้จริง และลดปัญหาในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน ดังนี้

1. รัฐบาลควรเปิดกว้างและยอมรับเจตนา湿润ของกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 40 ที่ต้องการกระจายอำนาจจากการสื่อสารไปยังประชาชน

2. รัฐควรจริงใจและ จริงจังในการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชน

3. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในสังคมต้องเร่งให้มีการปฏิรูปสื่อทั้งระบบตามเจตนา湿润ของรัฐธรรมนูญ มาตรา 40 ที่ต้องการสร้างการสื่อสารให้เกิดความเท่าเทียม กัน และเป็นประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด

4. ภาคประชาชนควรร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ติดตาม และตรวจสอบ กระบวนการปริรูปสื่อ ให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมแก่ทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งเรื่อง กระบวนการสร้าง ภาคสื่อ ที่จะมาตรฐานแล้วจัดสรรคลื่นความถี่ฯ และการร่างแผนแม่บทวิทยุกระจายเสียง ประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

ทางออกของการบริหารจัดการวิทยุชุมชนโดยชุมชน

ผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดตั้ง และดำเนินการวิทยุชุมชนของภาคประชาชนโดยรวมใหญ่ มีปัญหาอยู่ 2 เรื่องที่สำคัญ คือ การขาดแคลนอาสาสมัคร เนื่องจากวิทยุชุมชนของภาคประชาชนไม่ได้มีการจัดทำ้งคนทำงานมาทำงานให้เต็มเวลา ใช้ระบบอาสาสมัคร ทั้งหมด ซึ่งอาสาสมัครโดยส่วนใหญ่ก็เป็นคนในชุมชนที่มีงานประจำต้องรับผิดชอบ ทำให้ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับการทำวิทยุชุมชนได้อย่างเต็มที่

ส่วนปัญหาที่ 2 คือ การขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการ เนื่องจากวิทยุชุมชนที่ดำเนินการโดยภาคประชาชนไม่ได้ดำเนินการเพื่อธุรกิจ หรือสถานที่ใดๆ และไม่อยากถูกแทรกแซงและครอบจำกัดโดยกลุ่มทุน และการเมืองท้องถิ่น ดังนั้นจึงไม่มีการโฆษณา เมื่อไม่มีการโฆษณา วิทยุชุมชนจึงใช้วิธีการระดมทุนด้วยวิธีการต่าง ๆ จากชุมชน ทำให้วิทยุชุมชนมีงบประมาณจำกัด ไม่สามารถดำเนินการพัฒนาวิทยุชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ในฐานะผู้วิจัยจึงขอเสนอทางออกแก่ชุมชนที่กำลังประสบปัญหาในการดำเนินงานวิทยุชุมชนดังนี้

1. วิทยุชุมชนต้องขยายการมีส่วนร่วมไปสู่คนในชุมชนมากขึ้น พร้อม ๆ กับการปลูกจิตสำนึกให้คนเห็นคุณค่าจากการใช้วิทยุชุมชนมาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อประโยชน์ของชุมชน

2. วิทยุชุมชนต้องทราบก่ออยู่เสมอว่าวิทยุชุมชนจะดำเนินการออกอากาศตลอดทั้งวันและทุกวันเหมือนวิทยุกระแสหลักไม่ได้ เนื่องจากวิทยุชุมชนต้องใช้ระบบอาสาสมัครและต้องรับผิดชอบค่าน้ำค่าไฟ ดังนั้นวิทยุชุมชนควรดำเนินถึงความพร้อมของชุมชนเป็นหลักในการเปิดปิดสถานี เช่น มีจำนวนอาสาสมัครมากน้อยแค่ไหนในการมาจัดรายการวิทยุชุมชน คนในชุมชนตระหนักพึงรายการวิทยุในช่วงไหนมากที่สุด เป็นต้น ซึ่งหากดำเนินถึงความพร้อมและศักยภาพของชุมชนเป็นหลัก จะช่วยลดการขาดแคลนอาสาสมัครและงบประมาณของวิทยุชุมชนได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยพยายามให้ภาครัฐช่วยสนับสนุนค้างจงบประมาณ และอุปกรณ์แก่วิทยุชุมชนที่ดำเนินการโดยชุมชน เพื่อผลประโยชน์ของชุมชนอย่างจริงจัง รวมทั้งพยายามให้สถาบันการศึกษาดำเนินการศึกษาวิจัยรูปแบบหรือวิธีการบริหารจัดการวิทยุชุมชนที่สามารถพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อสนับสนุนสิทธิของประชาชนในการใช้สื่อ เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ความจำเป็นที่ต้องเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชน

ผลจากการวิจัยพบว่าประชาชนโดยส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่ากฏหมายได้ให้สิทธิในการสื่อสารแก่ประชาชนแล้ว ทั้งที่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญมาตรา 40 มาตั้งแต่ปี 2540 และประชาชนโดยส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่าวิทยุชุมชนคืออะไร เป็นอย่างไร

สาเหตุนี้ (1) รัฐไม่ได้เผยแพร่และรณรงค์ให้ประชาชนรับรู้เรื่องสิทธิในการสื่อสารของประชาชน และ 2) ตลอดระยะเวลา 70 กว่าปีของระบบสื่อสารมวลชนในไทย ประชาชนไม่เคยเป็นผู้ส่งสาร เมื่อแคร่ผู้รับสารมาโดยตลอด จึงไม่มีความรู้และทักษะในการสื่อสาร

ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนได้ใช้สิทธิตามเจตนาตามที่ต้องการคืนอำนาจการสื่อสารแก่ประชาชน เพื่อประโยชน์สาธารณะ ในฐานะผู้วิจัยมีความเห็นว่าในขณะนี้ การเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ประชาชน ยังมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก โดยภาครัฐสถาบันการศึกษา และ องค์กรสื่อภาคประชาชน ต้องเตรียมความพร้อมให้แก่ภาคประชาชนทั้งทางด้านการผลิตรายการและการบริหารจัดการวิทยุชุมชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ด้วยผลจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน กรณีเครือข่ายองค์กรวิทยุชุมชนเชียงใหม่นี้ ได้สะท้อนให้เห็นว่าการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนให้แก่ภาคประชาชนเป็นสิ่งที่ดี ที่ควรดำเนินการให้แก่ภาคประชาชนต่อไป แต่ในกระบวนการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนก็ประสบปัญหามากมาย ทำให้ดำเนินการได้ไม่เต็มที่

ดังนั้น ในฐานะผู้วิจัยจึงอยากระบุให้สันใจจะศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับวิทยุชุมชน ว่า อย่างไรให้ศึกษาหัวข้อที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมวิทยุชุมชนของภาคประชาชน ซึ่งหัวข้อที่อย่างจะให้ศึกษา มีดังนี้

1. ศึกษาแนวทาง หรือวิธีการรณรงค์สิทธิในการสื่อสารของประชาชนในระดับชุมชน ให้คนในชุมชนเกิดความตระหนัก และเข้าใจวิทยุชุมชนมากขึ้น
2. ศึกษาการติดตาม ประเมินผลผู้ที่ได้ผ่านการฝึกอบรมวิทยุชุมชนไปแล้ว
3. ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง และบริหารจัดการวิทยุกระจายเสียงของภาคประชาชนระดับจังหวัด
4. ศึกษาวิชญรูปแบบ หรือวิธีการในการระดมทุนวิทยุชุมชนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับท้องถิ่น